

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců Mgr. Kamila Tojnera a Mgr. Jany Brothánkové ve věci žalobkyně: **MUDr. A.T.**, proti žalovanému: **Ministerstvo dopravy**, sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9.11.2010, č.j. 44/2010-150-SPR/3,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Ministerstva dopravy ze dne 9.11.2010, č.j. 44/2010-150-SPR/3, a rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 20.5.2010, č.j. 409538/2010, **se zrušují** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 2.000,-Kč a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se domáhá přezkoumání shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto její odvolání proti rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 20.5.2010, č.j. 409538/2010, o zamítnutí žádosti žalobkyně o zápis změny údajů v registru silničních vozidel - změny vlastníka vozidla značky Škoda 105 S, RZ: X, výr. č. X (dále jen „vozidlo“).

Žalobkyně v žalobě uvádí, že její žádost o zápis změny vlastníka vozidla obsahovala jako přílohu ověřenou kopii rozsudku Okresního soudu v Kladně ze dne 24.2.2010, č.j. 7 C 49/2009-149, s vyznačenou právní mocí dne 31.3.2010 a výrokem o tvrzené změně vlastnictví vozidla. Přesto správní orgán I.st. nevyhodnotil řádně význam tohoto určovacího výroku Okresního soudu v Kladně. Žalobkyně namítá, že stanovisko správních orgánů k uvedené věci je absurdní. Kdyby požadovaná změna v registru byla provedena, byla by odstraněna vada v registru a údaje by odpovídaly skutečnému stavu, neboť neexistuje poznatek, že by kupec

vozidla M.O. vlastnictví k vozidlu pozbyl. I kdyby však již vozidlo nebylo v jeho vlastnictví, byl by možný zásah do práv třetích osob na vrub právě této případné třetí osoby, jelikož o zápis do registru neusilovala, byť jí k tomu § 12 odst. 1 zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích (dále jen zákon) určuje lhůtu 10 pracovních dnů. Žalobkyně se obává, že vzhledem k neobjasněnému osudu SPZ X, která je v registru stále vedena na její jméno, hrozí páchání trestné nebo jiné protiprávní činnosti. Domnívá se, že je ve veřejném zájmu, aby se orgány činné v trestním řízení, pojišťovny, atd. na základě údajů v registru obracely přímo na posledního známého vlastníka vozidla, kterým je M.O., a proto by měl být v registru jako vlastník zapsán on.

Dále žalobkyně namítá, že správní orgán I.st. zamítl dne 30.9.2010 její žádost o zápis ztráty nebo zničení technického průkazu a osvědčení o technickém průkazu do registru silničních vozidel (č.j. 771006/2010), aniž provedl žalobkyní navrhované důkazy a taktéž na úřední desku neumístil výzvu, aby se do jednoho roku od vyvěšení přihlásil kdokoli, kdo předmětné doklady má nebo ví, co se s nimi stalo. Žalobkyně má za to, že i kdyby se kupec vozidla M.O. stal „dostupným“, pak ani tak není zaručeno, že by poskytl součinnost ve věci objasnění osudu technického průkazu a osvědčení o technickém průkazu. Obává se, že by mohl popírat koupi vozidla či převzetí uvedených dokladů.

Žalovaný navrhl žalobu zamítnout. Žádost žalobkyně „o zrušení údaje o původním vlastníku a provozovateli vozidla v registru silničních vozidel a zapsání nebo poznamenání nového vlastníka“ byla zamítnuta pro nesplnění zákonné podmínky stanovené v § 12 odst. 1, 2 zákona. Nelze přihlídnout k názoru žalobkyně, že potřebné doklady lze považovat za ztracené vzhledem k neznámému pobytu nového majitele vozidla (pana M.O.), který od ní doklady převzal. Žalovaný má za to, že pouze M.O. může správnímu orgánu ohlásit jejich ztrátu, jinak by došlo k zásahu do práv třetích osob.

K rozhodnutí správní orgán I.st. č.j. 771006/2010 ze dne 30.9.2010 o zamítnutí žádosti žalobkyně o zápis ztráty nebo zničení technického průkazu a osvědčení o technickém průkazu žalovaný uvedl, že takovouto žádost může podat pouze vlastník registrovaného vozidla, kterým je na základě rozsudku Okresního soudu v Kladně č.j. 7 C 49/2009-149 M.O. a z tohoto důvodu nebyly Magistrátem prováděny ani žalobkyní navrhované důkazy.

V replice k vyjádření žalovaného žalobkyně k jednotlivým žalobním bodům dodává, že rozsudkem Okresního soudu v Kladně č.j. 7 C 49/2009-149 prokázala, že není vlastníkem ani provozovatelem předmětného vozidla, přesto je v registru jako vlastník i provozovatel uvedena. Fakt, že nemůže předložit technický průkaz a osvědčení o technickém průkazu považuje za neoprávněný zásah do jejího soukromého života, neboť na základě uvedených údajů v registru může být v případě zneužití SPZ nebo nehody předmětného vozidla kontaktována orgány činnými v trestním řízení. Ochrana před tímto neoprávněným zásahem by představovala změna vlastníka vozidla v registru silničních vozidel a z tohoto důvodu také žalobkyně dává soudu ke zvážení, zda by nebylo vhodné navrhnout Ústavnímu soudu zrušení ust. § 12 odst. 2 písm. a), b) zákona o podmínkách provozu. Žalobkyně se domnívá, že je v rozporu se zásadou přiměřenosti, požadovat po žalobkyni po 7 letech po převzetí vozidla M.O. společně s SPZ a doklady, aby dohledala, kde se předmětné doklady nacházejí nebo kdo je současný majitel vozidla, který jediný může podle § 11 vyhlášky č. 243/2001 Sb. požádat o vystavení duplikátů. Vzniklou situaci má podle žalobkyně na svědomí žalovaný, resp. správní orgán I.st., neboť dnem 15.12.2003 došlo k ukončení pojištění odpovědnosti k předmětnému vozidlu, přesto s ní nebylo zahájeno přestupkové řízení, ačkoliv správní orgán tou dobou ještě nemohl vědět, že vozidlo již prodala. Svoje právo na uvedení údajů v registru

do souladu se skutečností žalobkyně vyvozuje ze *směrnice ES*, které byly do českého právního řádu implementovány prostřednictvím § 5 odst. 1 písm. c) zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů. Žalobkyně rovněž nesouhlasí s tvrzením žalovaného, že aktivní legitimaci k oznámení ztráty či zničení technického průkazu a osvědčení o registraci má pouze skutečný vlastník vozidla, neboť toto omezení platí jen pro vystavování duplikátů (§ 11 vyhlášky č. 243/2001 Sb.). Údaj o ztrátě či zničení těchto dokladů se zapisuje do evidence vymezené v § 4 odst. 6 zákona o podmínkách provozu, který je součástí registru silničních vozidel a z tohoto důvodu se na okruh osob s aktivní legitimací vztahuje § 11 odst. 1 zákona o podmínkách provozu, tudíž je k podání žádosti o zápisu ztráty či zničení dokladů oprávněna každá osoba, které se zápis týká, tudíž i žalobkyně. Zaevidováním nedostupných dokladů odpadne překážka tyto předkládat a bude možné provést evidenční změnu vlastníka vozidla. Žalobkyně uzavírá, že pokud by byly doklady zaevidovány jako ztracené z podnětu žalobkyně a bylo-li by současně vozidlo odhlášeno žalobkyní z registru, musel by se s tím správní orgán při vyřizování přihlášky k registraci podané novým vlastníkem vozidla vyrovnat stejným způsobem, jako by ztrátu nebo zničení ohlásil a odhlášku před registrací provedl právě tento vlastník.

Dále žalobkyně v průběhu soudního řízení uvedla, že o nové obsahově identické žádosti ze dne 30.1.2013 rozhodl Magistrát hl.m. Praha dne 27.2.2013 pod č.j. 972465/2012 tak, že vyhověl její žádosti o zápis změn údajů v registru silničních vozidel u předmětného vozidla spočívající v odhlášení vozidla na nového vlastníka, kterým je M.O. Žalobkyně přitom k této nové žádosti znovu nepředložila technický průkaz ani osvědčení o technickém průkazu a jejich absenci odůvodnila tím, že je P.P. ztratil. Žalobkyně má za to, že tímto novým rozhodnutím správní orgán I.st. sice nepřímou uznal nesprávnost svého předchozího rozhodnutí, ovšem nemohlo dojít k jejímu uspokojení ve smyslu ust. § 60 odst. 3 a § 62 odst. 1 s. ř. s., neboť takovéto uspokojení musí vycházet ze strany žalovaného, nikoliv jeho podřízeného orgánu. Žalobkyně uvádí, že zásah do jejích práv by eliminovaly pouze 3 úřední úkony, a sice provedení změny vlastníka a provozovatele vozidla bez přiložení dokladů k vozidlu (což se řeší v tomto soudním řízení), dále provedení blokace osobních údajů nepravého vlastníka a provozovatele vozidla (její žádost v tomto smyslu Magistrát zamítl a o jejím odvolání ze dne 8.6.2012 dosud žalovaný nerozhodl), a v neposlední řadě trvalé vyřazení vozidla (její žádost v tomto smyslu Magistrát zamítl dne 10.3.2009 pod č.j. 166174/2009, toto rozhodnutí následně potvrdil žalovaný pod č.j. 13/2009-150-SPR/3 dne 27.1.2010, proti rozhodnutí žalovaného podala žalobkyně žalobu k Městskému soudu v Praze, vedenou pod sp. zn. 3 A 19/2010, posléze ji však vzala zpět, aby byl nejprve proveden dodatečný zápis změny vlastníka vozidla).

Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, kterého jeho vydání předcházelo. Při přezkoumávání rozhodnutí vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.). Soud ve věci rozhodl bez jednání, neboť účastníci s tím vyslovili souhlas (§ 51 odst. 1 s.ř.s.).

Rozhodnutí žalovaného ze dne 9.11.2010, č.j. 44/2010-150-SPR/3, bylo zamítnuto odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 20.5.2010, č.j. 409538/2010, o zamítnutí žádosti žalobkyně o zápis změny údajů v registru silničních vozidel - změny vlastníka vozidla značky Škoda 105 S, RZ: X, výr. č. X, neboť dle § 12 odst. 2 zákona č. 56/2001 Sb. (dále zákon o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích nebo jen zákon) musí žadatel o zápis změn údajů zapisovaných do registru silničních vozidel přiložit technický průkaz a osvědčení o registraci vozidla, bez ohledu zda

došlo k jejich ztrátě, přičemž tyto doklady žalobkyně předala novému majiteli a pouze on může nahlásit jejich ztrátu.

Podle § 12 odst. 1 zákona o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích žádost o zápis změn údajů zapisovaných do registru silničních vozidel jsou osoby uvedené v § 11 zákona povinny podat do 10 pracovních dnů od vzniku skutečnosti, která zakládá změnu zapisovaného údaje.

Podle § 12 odst. 2 téhož zákona se k žádosti o zápis změn údajů v registru silničních vozidel příkládá: a) technický průkaz silničního motorového vozidla a přípojného vozidla, b) osvědčení o registraci silničního motorového vozidla a přípojného vozidla, c) rozhodnutí obecního úřadu obce s rozšířenou působností o schválení technické způsobilosti po provedené změně, v případě změny podstatných částí mechanismu nebo konstrukce vozidla provedené formou individuální přestavby, d) ostatní doklady osvědčující změnu zapisovaných údajů.

Soud má za to, že jakkoli zápis v registru silničních vozidel nemá konstitutivní povahu, změna vlastníka vozidla není dána zápisem v registru, záznam v registru je způsobilý vyvolat významné účinky v právech a povinnostech registrovaného vlastníka, resp. provozovatele vozidla a to např. v oblasti zákonného ručení (ČKP) nebo v oblasti přestupkového práva. V dané věci sice žalobkyně nepředložila technický průkaz silničního motorového vozidla a osvědčení o registraci silničního motorového vozidla, avšak předložila rozsudek Okresního soudu v Kladně ze dne 24.2.2010, č.j. 7 C 49/2009-149, dle kterého „se určuje, že M.O. platně uzavřel dne 10.12.2003, podle které nabyl od žalobkyně téhož dne do svého vlastnictví“ předmětné vozidlo. Výrokem II rozsudku soud zamítl žalobu o uložení povinnosti M.O. požádat o změnu v registru silničních vozidel pro neurčitost označení úřadu, k němuž má být žádost podána. Správní orgány sice konstatovaly existenci rozsudku, avšak nijak se s ním nevypořádaly ve vztahu k účinkům rozsudku na zápis v registru silničních vozidel. Rozsudkem č.j. 7 C 49/2009-149 bylo určeno, že žalobkyně nadále není vlastníkem vozidla a že se jím stal na základě kupní smlouvy ze dne 10.12.2003 M.O. Rozsudek je tak ostatním dokladem osvědčujícím změnu zapisovaných údajů ve smyslu § 12 odst. 2 písm. d) zákona o podmínkách provozu. Dále však dle § 12 odst. 2 písm. a), b) zákona měla žalobkyně předložit technický průkaz silničního motorového vozidla a osvědčení o registraci silničního motorového vozidla. Bez přihlédnutí k okolnostem případu dle tvrzení žalobkyně i odůvodnění rozsudku č.j. 7 C 49/2009-149 by žalobkyně skutečně nesplnila podmínky dle § 12 odst. 2 zákona, neboť požadované doklady zde uvedené jsou taxativní. Zároveň lze konstatovat, že žalobkyně mohla požádat o vydání duplicitního technického průkazu a osvědčení o registraci vozidla, neboť v registru jako vlastník stále vedena byla a proto splňovala podmínky dle § 11 vyhlášky č. 243/2001 Sb. Tudíž bylo v její moci naplnit správním orgánem požadované podmínky předložením technického průkazu a osvědčení o registraci vozidla. Postup žalovaného však tento postup vyloučil, jestliže žalovaný nespatořoval oprávnění žalobkyně domáhat se „nahlášení ztráty dokladů“ (viz. č.j. 44/2010-150-SPR/3). Dle Městského soudu v Praze bylo rozsudkem č.j. 7 C 49/2009-149 prokázáno, že žalobkyně již nadále není vlastníkem vozidla a nedisponuje technickým průkazem a osvědčením o registraci, proto byl požadavek na předložení těchto listin v rozporu nejen s ust. § 2 odst. 4 s.ř., dle kterého správní orgán dbá, aby přijaté řešení odpovídalo okolnostem případu, ale také s účelem ust. § 12 odst. 2 zákona i registru vozidel samotného. Účelem ust. § 12 odst. 2 písm. a), b) zákona je, aby změna údajů byla uvedena také v technickém průkazu a osvědčení o registraci, neboť tyto listiny jsou předloženy např. při silniční kontrole a je tak prvotně zaručena kontrolní činnost státu bez nahlížení do registru vozidel. Účelem daného ustanovení však není vyloučit soulad skutečného stavu s evidovaným, když je prokázána nemožnost

předložit požadované listiny. Zejména pokud správní orgán rezignuje na zásadu součinnosti a nepoučí žadatele o možnostech dalšího postupu, např. posouzením žádosti o „zápisu ztráty dokladů“ dle jejich skutečného obsahu. Správní orgány však tento způsob nápravy vyloučily, pokud měly za to, že žalobkyně již není aktivně legitimována k úkonům týkajících se technického průkazu a osvědčení o registraci. Účelem registru vozidel je evidování skutečného stavu. Pouhé předložení rozsudku o určení vlastnictví vozidla v situaci, kdy je osvědčena nemožnost předložit technický průkaz a osvědčení o registraci, a správní orgán brání vystavení duplicitního technického průkazu a osvědčení o registraci osobě evidované jako vlastník vozidla, tak v souladu s § 2 odst. 4 s.ř. za použití teleologického výkladu ust. § 12 zákona zakládá splnění podmínek dle § 12 odst. 2 zákona k zápisu změny vlastníka.

Soud se nezabýval námitkami žalobkyně proti rozhodnutí o zamítnutí její žádosti o zápis ztráty nebo zničení technického průkazu do registru silničních vozidel, neboť se nevztahují k předmětu tohoto soudního řízení o zápisu změny vlastníka vozidla v registru silničních vozidel.

Žalobkyní navržené důkazy soud neprovedl, neboť jejich provedení nebylo třeba k posouzení důvodnosti žaloby.

Jelikož správní orgány při hodnocení naplnění podmínek dle § 12 zákona o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích nepřihlédl v dané věci řádně k rozsudku č.j. 7 C 49/2009-149, soud rozhodnutí správního orgánu I. i II. stupně dle § 78 odst. 1, 3 s.ř.s. zrušil pro nezákonnost.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého má úspěšný účastník, právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Náklady vynaložené žalobkyní představují zaplacený soudní poplatek 2.000,-Kč.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 20.11.2013

JUDr. Ing. Viera Horčicová, v.r.
předsedkyně senátu